

NİĞDE HALI PAZARINDA FARKLI BİR MELENDİZ HALISI

AYSEN SOYSALDI* - NESLİHAN PARABAŞ**

ÖZ

Niğde ili Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesinde önemli el dokuma halıcılık merkezlerinden biridir. Günümüzde kaybolmaya yüz tutmuş halı pazarlarından olan Niğde Halı Pazarı varlığını devam ettirmektedir. Her Salı pazar kurulmakta üreticiler tarafından halı ve diğer düz dokumalar tüccar ve diğer alıcıya burada satılmaktadır. Bu makalede 2012 yılında yörede yaptığımız araştırma sırasında, Niğde halı pazarında rastlanan, Melendiz (çiftlik ilçesi) yöresine ait, 20.yy. ortalarında dokunmuş bir halı ele alınmıştır. Özgün bir kompozisyona sahip olan ve kayda değer olduğunu düşündüğümüz bu halı teknik ve desen bakımından ele alınmıştır. Halı zemini farklı tasarlanmış bölümlerden meydana gelmekte ve bu bölümlerde; cami mimarisi ile yöreye ait özgün bitkisel ve geometrik bezemeler yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: El dokuma Halı, Halı Pazarı, Niğde-Melendiz.

ABSTRACT

A DIFFERENT MELENDİZ CARPET AT THE NİĞDE CARPET BAZAAR

Niğde province is an important center of hand-woven carpets in Central Anatolia of Turkey. Although dedicated carpet markets are about to disappear now, Niğde carpet market still struggles to survive. The market is set up every Tuesday and producers bring their carpets, rugs and other similar hand-woven products to the market in order to be sold to merchants or retail buyers. In this article, a carpet which was found at the Niğde carpet market and understood to be woven in the Melendiz district around the middle of the 20th century is examined in terms of technical properties and pattern design features. The carpet includes various patterns; consist of mosque architecture, stylized local figures of plants, symbolic and geometric features.

Keywords: Hand-Woven Carpet, Carpet Market, Niğde/Melendiz.

* Prof., Gazi Üniversitesi Sanat Tasarım Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı Başkanı.

** Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitim Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi.

1. Giriş

Halı tarih öncesi dönemlerden beri bir Türk sanatı olarak Türklerin ata yurdu olan Orta Asya'da ortaya çıkmış ve buradan dünyaya yayılmıştır. İlk bilinen düğümlü Türk halısı da Pazırık halısıdır.

Halı; ilme ipliklerinin dokuma boyunca uzanan çözgü (arış) iplikleri üzerine belirli bir desene göre düğümlenmesi ve atkı iplikleri ile sıkıştırılmasıyla oluşturulan havlı bir dokumadır. Anadolu'da XXI. yüzyılda da yaşanan mekânın zemin ve duvarlarını halı ve kilimlerle süslemek Türklerin geleneksel hayat tarzının bir gereğidir. XX. yüzyılın son çeyreğine kadar Türk milletinin gerek yerleşik düzendeki şehir, kasaba, köy evleri, gerekse Yörüklerin yayladaki topak ev (kubbe örtülü keçe çadır) veya kıl çadırları halı-kilim ve keşesiz döşenmez. Halı duvara tablo gibi asılmasının yanında minder, Türk beylerinin at heybesi, eyer halısı, yastık, sedir örtüsü vb. olarak mobilya yerine dayama-döşeme malzemesi olmakla birlikte, olarak da kullanılır.

Niğde, Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesi'nde önemli halıcılık merkezlerinden birisidir. Niğde yöresinde her evde genellikle ahşap ıstar tezgâhı bulunur. Yörede bu tezgâhlarda dokunan halılar halkın kendi ihtiyaçları için kullanılır fazlası satılır. Hayvancılıkla uğraşan halk, hayvanların etinden, sütünden faydalanmasının yanı sıra, yünlerini de halı, kilim gibi dokuma sanatlarında değerlendirmektedir. Anadolu'da ve Niğde'de halıcılık; özel bir mekân gerektirmeden, evin bir köşesine kurulan tezgâhta, küçük yatırımlarla yapılabilen, kişilerin ellerindeki hammaddeyi ve boş zamanını değerlendirdikleri, böylece aile ekonomisine katkı sağladıkları, önemli bir zanaat koludur. Günümüzde üretimi gitgide azalmaktadır. Ancak, çeyiz hazırlama, gelir elde etme gibi çeşitli amaçlarla hâlâ üretilmektedir.

2. Niğde Halı Pazarı

Ülkemizin Isparta, Milas, Demirci, Kırşehir, Aksaray, Niğde, Bor gibi merkezlerinde uzun yıllar açık halı pazarları faaliyet göstermiştir.

Halı- kilim vb. düz dokumaların alınıp satıldığı halı pazarı, kent içindeki pazar yerinde, sabah erkenden kurulur, dualarla açılır ve öğle saatlerinde dağılır. Bu pazarlar üretici ile tüccarı bir araya getiren, hatta perakende alıcının da ilk elden ürün alabildiği alış-veriş yerleridir.

El dokuması halıların çok fazla emek ve zaman isteyen üretim süreci ve fiyatlarının yüksekliği, tüketiciyi makine halısı kullanmaya yöneltmiştir. Bu durum el dokuması halıların dolayısıyla da halı pazarlarının değerini kaybetmesine sebep olmuştur. Bu pazarların kapanmasıyla az da olsa halı dokumaya devam eden üreticiler, halılarını satabilecek ortamdansun kalmışlardır. Bu bir kısır döngüye dönüşmüş, hem halı pazarları, hem de halı dokuyan sayısı da gitgide azalmıştır.

Niğde ilinde perşembe günleri kurulan Niğde halı pazarı (Fotoğraf 1,2) günümüzde işlevini hâlâ devam ettirmekte olan nadir halı pazarlarından biri olması bakımından büyük öneme sahiptir. Bu pazarının tam olarak tarihi geçmişinin ne zamana dayandığı bilinmemektedir. Niğde halı pazarına üreticiler tarafından

Fotoğraf 1: Niğde Halı Pazarı'ndan görünüm
(23.08.2012)

ilçe ve köylerden getirilen halıların yanında Aksaray, Kayseri, Yahyalı gibi önemli halı merkezlerinden de halılar getirilmektedir. Bu pazar yurt içi ve yurt dışından halı tüccarlarının ve kendi ihtiyacı için halı satın almak veya pazarı merak için ziyaret etmek isteyenlerin de ilgisini çekmektedir.

Halı pazarının Perşembe günleri kurulmasının en büyük nedeni, şehir pazarının da bu günde kurulmasıdır. Mevki olarak her iki pazar

Fotoğraf 2: Niğde Halı Pazarı, ayrıntı (23.08.2012)

birbirine yakındır. Niğde'nin ilçesi olan Bor'da ise pazar Salı günleri kurulmaktadır. Bor'da da bu pazarla birlikte halı pazarı 2000'li yılların başına kadar kurulmaya devam etmiştir. Hatta bu pazarla ilgili ünlü bir atasözü vardır; "Geçti Bor'un pazarı, sür eşeğini Niğde'ye" (Bu sözde; "Bor'un pazarı geçti ama Perşembe günü Niğde pazarı var, oraya yetiş" denmektedir). Bu atasözü önemli bir fırsatı kaçıran kişilere söylenir. Aynı zamanda "Niğde il olmadan önce Bor pazarının önemi ve öncelikle tercih edilen bir pazar olduğunu gösteren bir sözdür. Fakat Bor halı pazarı da günümüz şartlarına yenik düşerek işlevini kaybetmiştir" (Rahmi, 1952:2).

Niğde halıcılığı hakkında, yörede yaptığımız araştırma sırasında, Niğde halı pazarında Melendiz'de dokunmuş bir halıya rastlanmıştır. Bu halı desen özellikleriyle diğer halılardan farklılık arz ettiği için bu çalışmanın konusu olmuştur.

3. Çiftlik (Melendiz) İlçesinin Coğrafi Özellikleri

Çiftlik Yöresi halıları "Melendiz Halıları" adı ile anılmaktadır. Bunun nedeni ise ilçenin

Melendiz Dağı eteklerinde kurulması ve yöreye Melendiz isminin verilmesindedir.

Çiftlik ilçesi, Niğde'nin kuzeybatısında, il merkezine 65 km. uzaklıkta yer almaktadır. İlçe kuzeyde Derinkuyu-Nevşehir, kuzeybatıda Güzelyurt-Aksaray, güneyde Niğde ile çevrilidir. Yüzey şekilleri genel mânâda çevresine göre yüksektir. Etrafı Melendiz Dağları ile çevrili bir ova görünümündedir (Akgümüş 2007: 38).

İlçenin ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanır. Başlıca tarım ürünleri elma, fasulye, buğday, arpa, üzüm ve patatestir. Sulu tarım arazileri ve mera alanları fazladır. İlçede büyük ve küçükbaş hayvancılık da yapılmaktadır. Başta koyun olmak üzere keçi ve sığır yetiştirilmektedir. İlçede küçükbaş hayvan yetiştiriciliğine de bağlı olarak, koyunlardan kırılmak suretiyle elde edilen yünler eğrilip iplik yapılarak ve evlerdeki ıstar tezgâhlarında halı-kilim vb. dokunarak değerlendirilmektedir. "Yörede kirmanda eğrilen yün iplik çıkırıktaki katlanarak bükülür, iplerin kullanım yerine göre atkıya argaç(ara geçki), çözüye direzi denir. Düğüm (İlmelek-hav) iplikleri elde katlanarak büküm verilmeden kullanılır. Günümüzde çözgü, atkı ve ilmelik olarak fabrika üretimi yün halı iplikleri tercih edilmektedir" (Türlü 1998: 84).

4. Melendiz Halısı

Araştırmaya konu olan halı; pazara halı tüccarı Ahmet Arslan tarafından getirilmiştir. Dokuyucusuna ulaşamadığı için tarihlendirmesi tam olarak yapılamamıştır. Ancak, satan kişi tarafından, altmış yıllık bir geçmişe sahip olduğu belirtildiğinden; 1950'lerde dokunduğu tahmin edilmektedir (Fotoğraf 3).

Yukarıdaki belirtilen özellikler doğrultusunda bu halının atkı ve çözgüsünde pamuk ipliği kullanılmış, Türk düğümü ile dokunmuş, kaba kalitede bir halı olduğu söylenebilir. Zemin renkleri kırmızı, lacivert ve turuncuya yakın sarıdır. Bezeme renklerinde ise yine aynı renklerin koyu ve açık tonları ile pembe, açık yeşil, siyah ve beyaz kullanıldığı görülmektedir.

"Niğde'de dokunan halıların bütün malzemesi yün olmakla birlikte; 1900'lü yıllardan sonra,

Fotoğraf 3:
Halının genel
görünüşü.

1960-65’li yıllara kadar atkı ve çözüde pamuk iplik kullanıldığı, ancak günümüzde tamamen yün malzemeye dönüldüğü bilinmektedir. Bu yöre halılarının Türk düğümü ile dokunduğu ve dm^2 deki düğüm sayılarının ise ortalama ende;

2005:507-508). Yörede 1999’da yapılan bir başka araştırmada ise Arısama, Niğde-Kars, Niğde-Yörük, Yahyalı ve Taşpınar halıları orta sınıf, Niğde-Avşar halıları ise kaba sınıf halılar olarak değerlendirilmiştir (Ölmez, 1999: 125).

HALININ TEKNİK VE RENK ÖZELLİKLERİ

Ürün cinsi ve yöresi	Duvar halısı, Niğde-Çiftlik (Melendiz)
Tarihlendirme	20. yy. ortası
Tespit yeri ve tarihi	Niğde Halı Pazarı, 23.08.2012
Boyutu (EnxBoy)	118x308 Halı kilimi (Topraklık): 4,5cm. Hav Yüksekliği: 8 mm
Düğüm tekniği, sıklığı (dm^2)	Türk-Gördes düğümü, 28x32 (kaba kalite)
Ara atkı sayısı	1 sıra süzme atkı, 1 sıra basma atkı
Kullanılan hammadde	Çözgü: Pamuk, Atkı: Pamuk, İlme: Yün, Kenar Örgüsü: Yün
Kullanılan renkler	Kırmızı, turuncu, sarı, lacivert, mavi, krem (doğal beyaz yün) rengi, siyah, açık yeşil ve pembe.
Kompozisyon	Kenar suyu: $\frac{1}{4}$, zemin; $\frac{1}{2}$ raporlu, dört farkı birimden oluşmuştur.

28-32, boyda; 28-37 olduğu, halı-kilim renklerinde en çok kırmızı, sarı, mavi tonları ile siyah ve beyazın kullanıldığı tespit edilmiştir” (Çelik,

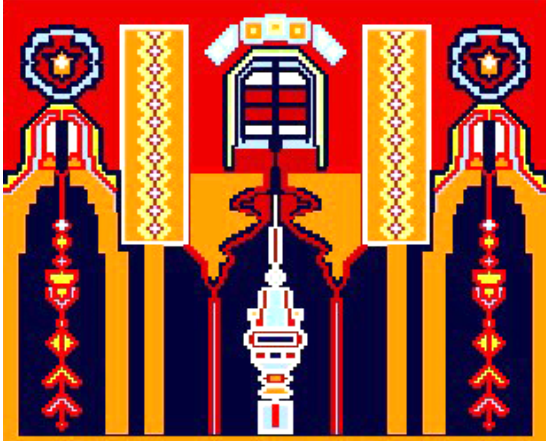
Bezeme özelliği; halı ardışık tekrarlı çiçek motifli, iki ince su (sedef) ile sınırlanan, $\frac{1}{4}$ simetrik raporlu geniş bir kenar suyu (Şekil 1, 2) ile çerçevelemiştir. Halı kenar suyunun dört köşesinde ulusal bayrağımızı simgeleyen birer ay yıldız motifli bulunmaktadır. Ay yıldız motifli oldukça amatör şekillendirilmiş olup, hilal kırmızı, yıldız ise sarı ve altı köşelidir. Kenar suyundaki diğer geometrik ve stilize biçimlerin Türk halıcılığında bir benzeri bulunmamaktadır. Zemin; halının boyu yö-

Şekil 1: Sedef motifli.

Şekil 2: Kenar suyu motifli.

Şekil 3: Zemin 1. bölüm desen çizimi.

Fotoğraf 4: Zemin 1. Bölüm detayı.

nünde, farklı boyutlarda beş bölüme ayrılmış, ilk ve son bölüm sedefle çerçevelemiş, her bölüm dikey eksende simetrik ($\frac{1}{2}$) raporludur.

Halının birinci bölüm deseninde; Müslümanların kutsal ibadet mekânı olan, cami girişi (son cemaat mahalli) görünümü yer almakla birlikte, mihrap nişlerinde yer alan, şamdan ve kandillerle harim tasviri gibi algılanmaktadır. Birimde ayna simetri düzende iki sütunla bölünmüş, üç mihrap yer almaktadır. Orta mihrap iki sütunlu olup mihrap nişlerinde İslam'da

iman nurunun ve ilim ışığının sembolü olan şamdan ve kandil motifleri, orta mihrap tepesinde alınlıklı bir pencere ile yan mihraplarda dairesel çerçeve içinde Allah lafzının sembolü olan lâle motifleri görülmektedir. Özgün bir tasarım olduğu gözlenen bu desen; halının dokunduğu dönemin kadife seccadelerindeki cami tasvirlerini hatırlatmaktadır.

Halının ikinci ve dördüncü bölüm deseninde; $\frac{1}{4}$ simetrik raporlu çiçekli göbek ve kenarlarda muska (nüsha) motifleri yer almıştır. Göbek merkezinde kötü nazardan korunmayı simgeleyen dörde bölünmüş göz motifi, gücü simgeleyen koçboynuzu kıvrımları sınırlamakta ve dikey eksende Ehli Beyt'i simgeleyen 4 par-

Şekil 4: Zemin 2.ve 4. bölüm desen çizimi.

Fotoğraf 5: Zemin 2. ve 4. bölüm detayı.

maklı el motifleri süslemektedir. Göbeğin çevresi sekiz adet rozet çiçeği ve on adet bağlantılı çiçekle süslenmiş bir çelenk görünümündedir. Bu göbek motifi; Niğde-Kemerhisar (Çelik, 2005: Foto. 35, 41, 42) İç ege, Orta ve Doğu Anadolu halılarında görülen (Yarmacı, 2013: 202-205), Türk halı desenleri içinde çiçekli göbek veya çiçekli göl olarak bilinen bir madalyondur (Şekil. 4, Fotoğraf. 5). Göbeğin kenar boşluklarında ise; yine kötü nazardan korun-

Şekil 5: Zemin 3. bölüm desen çizimi.

mak amacıyla uygulanan, bağlantılı sıralanmış, muska (nüsha) motifleri içinde, Kayıboyu ve Bayat damgalarında bulunan “ok ucu” (Atalay (çeviri), 1992: 55-56) motifleri yer almaktadır (Şekil. 4, Fotoğraf. 5).

Halının üçüncü bölüm deseninde; çakmak-yay başı-çengel motifleriyle çerçeveselenen kare şeklinde bir göbek bulunmaktadır. Yozgat'ta tespit edilen halı yastıklarının birçoğunda da kenar suyu olarak çakmak yangışlarına (mo-

Şekil 6: Zemin 3. bölüm desen çizimi.

tif) rastlanmıştır (Soysaldı, 2012: 116-117). Göbekte yer alan bir kökten çıkan dal bağlantılı üç çiçekli motif ise Orta Anadolu ve özellikle Niğde, Aksaray halılarının kenar suyunda sık rastlanan yangışlardandır. Göbeğin iki yanında, bereketin sembolü olan, birer başak motifi, alt ve üst kısmında ise Orta ve Batı Anadolu Türk halılarında yaygın görülen, her biri dört dilimli olan, dört yapraklı yıldız çiçekleri yer almaktadır (Şekil 5, Fotoğraf 6). Bu yıldız çiçekleri Niğ-

Fotoğraf 6: Zemin 3. bölüm detayı.

de-Melendiz ve Ulukışla halılarında ve Doğu Anadolu halılarında da tespit edilmiştir (Çelik, 2005:114,125,Yarmacı, Başaran, 2013;203).

Halının beşinci bölüm deseninde; beş minaresi, bir kubbesi bulunan caminin dış görünüşü tasvir edilmiştir. Minarelerin her birinde ikişer tane şerefe bulunmakta ve şerefelerdeki

Fotoğraf 7: Zemin 3. bölüm detayı.

kandillerin yanar durumda olduğu görülmektedir. Kandillerin yanar şekilde olmasının sarı renkle ifade edilmesi ve zemin renginin koyu mavi olması bu bölümde camii tasvirinin ön plana çıkarılmak istendiğini düşündürmektedir. Kubbenin alt kısmında son cemaat mahallinin revakları yer almaktadır. Revak nişlerinde yeşil renk cami içindeki huzur ve sükûnu ifade etmektedir. Camii cem olmanın, minarelerin Elif'in, Tekliğin, Ahad'ın, dolayısıyla Allah'a davetin sembolü olduğu bilinmektedir. Burada sadeleştirilmiş ve şematik hale getirilmiş olarak, tamamen özgün bir dini mimari bezeme tasarlanmıştır. Camii motifi, duvar halısının asıldığı mekânda, İslam'ı sembolize eden bir imge olarak uygulanmış olabilir (Şekil 6, Fotoğraf 7).

Değerlendirme ve sonuç olarak; makaleye konusu Niğde'nin Çiftlik (Melendiz) yöresinde dokunan bir halıdır. Zemini kaplayacak biçimde manzara, portre, dini-sivil ya da resmi mimari tasvirlerin duvar halılarına uygulandığı bilinmektedir. Bu nedenle makaleye konu olan halının desen bakımından bir duvar halısı olarak dokunmuş olduğu söylenebilir. Niğde halılarında Türk düğümü ile dokunması ve düğüm sıklığı bakımından da yöre özelliği göstermektedir. Yöre halılarında tamamen yün malzeme kullanıldığı bilinmekle birlikte söz konusu halının XX. yüzyıl ortası dokunduğu ve o dönem yöre halılarında çözümlü ve atkıda pamuk ipliği kullanımının yaygınlaştığı bilinmektedir. Ayrıca halıda kullanılan kırmızı, koyu ve açık sarı, açık mavi, lacivert, yeşil ve beyaz renkler Niğde yöresinin en belirgin halı-kilim renkleridir. Bu özellikler yörede çalışan başka araştırmacılar tarafından da tespit edilmiştir (Çelik, 2005: 506-508, Türklü 1998: 84).

Halı kenar suyu, zemin rengi, motif detayları ve genel görüntü bakımından Yahyalı halılarını hatırlatsa da oldukça farklı ve amatörce biçimlendirilmiştir. Halıdaki mimari tasvirlerin dokunduğu dönemde yörede yaygınlaşan bir desen özelliği olduğu bilinmektedir. "Niğde, Maden, Çamardı, Yahyalı ve Taşpınar halılarının manzara tasvirli örnekleri XIX. yüzyıl sonlarından beri görülmektedir. 1950 yıllarından itibaren

yaygınlaşmıştır. Bu halılarda birkaç tip manzara görülür. Birinci tip halı yüzeyinde çifte minareli cami, kenar bordürlerinde bahçe ile çevrili evler ve ağaçlar tasvir edilir" (Deniz, 1982: 70).

Ancak bu halıda yer alan cami mekânı ile beş minareli kubbe dış görünümü oldukça detaylı bir mimari tasviridir. İslam inancının mimari ve sembolik motifleri ile süslenen bu tasvirler tamamen özgün tasarım gibi görülmekle birlikte XX. yüzyıl ortasında oldukça yaygın üretimi ve kullanımı olan kadife seccade desenlerini çağrıştırmaktadır. Halıyı dokuyan kişinin bu kadife seccade desenlerinden etkilenerek, halıya aktarmış olabileceği düşünülmektedir. Halının diğer desen birimleri Batı Anadolu (Dazkırı, Balıkesir) ve İç Anadolu Bölgesi (Kırşehir-Mucur) Doğu Anadolu (Kars, Ağrı) halılarında da rastlanan "çiçekli göbek (göl-gül)", kenar suyu ve dolgu motifleri olan; "yıldız çiçekleri, başak, göz, Fatıma Ana Eli, muska, çakmak-yay başı" gibi geleneksel bezemeleri barındırmaktadır.

Söz konusu halı dokuyucusu tamamen özgün bir halı tasarlamış ve üretmiş olmakla birlikte, halı-kilim dokumacılık geleneği olan bu yöre bezemelerini de halıda uygulamıştır. Türkiye'deki halıcılığın yöresel özellikleri dikkate alındığında; bu halının teknik ve desen özellikleri bakımından 20. yüzyıl ortası, Niğde halısı olduğu söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Atalay, Besim (1992) . *Divanü Lugat-it-Türk Tercümesi I*, AKDITYK; Türk Dil Kurumu Yayınları: 521, 3. Baskı, Ankara.
- Ateş, Mehmet (1996). *Mitolojiler Semboller ve Halılar (Koç Boynuzu- Elibelinde)*, Sembol Yayıncılık, İstanbul.
- Akgümüş, Babaoğlu (2007). *Niğde İli Çiftlik İlçesinin Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Yapısı*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Çelik, Adem (2005). *Niğde Yöresi Halı ve Kilimleri*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü/Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Basılmamış Doktora Tezi, Erzurum.

- Deniz, Bekir (1984). "Kırşehir Halıları", *Arkeoloji ve Sanat Tarihi Dergisi*, C:III, Ege Üniversitesi Yayını, İzmir, s. 25-81.
- Namdar, Rahmi (1952). "Geçti Bor'un Pazarı", *Yeşil Bor Gazetesi*, 2 Haziran.
- Ölmez, F. Nurhan (1999). *Niğde İlinde El Dokusu Halıcılık ve Üretilen Halıların Bazı Teknolojik Özellikleri Üzerinde Bir Araştırma*, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara.
- Soysaldı, Aysen (2012). "Yozgat Halı Yastıkları", *Arış*, Sayı: 7, Mart, AKDITYK; Atatürk Kültür Merkezi Yay. Ankara.
- Türlü, Aliye (1998). *Niğde Müzesinde Bulunan Halı ve Kilimlerin Bölgesel, Teknik ve Desen Özelliklerinin Belirlenmesi*, Dokuz Eylül

Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.

- Yarmacı, Hanife-Başaran Fatmanur. (2013) "Ağrı İli Doğubayazıt İlçesi El Dokuması Halıların Renk, Motif ve Kompozisyon Özellikleri", *Akdeniz Sanat Dergisi*, Cilt 6, Sayı 12. <http://edergi.akdeniz.edu.tr/>, Erişim: 25.09.2014.

Kaynak Kişi: Ahmet Arslan, 1955 doğumlu, ilkokul mezunu, El dokuması halı imalat ve ticareti ile uğraşıyor, Uluğaç Köyü, Niğde, Görüşme Tarihi: 23.08.2012.

